

(SO/NĚKOHO) KOŁSAĆ RĚKA

č. 23

- sej čělcy z włosow wutřihać
- klóski wuběrać
- (so/někoho) čumpać, wosebje na klinje abo na konju

Prawa je wotmołwa **c**.

Štó njeby znał džěćacy spěw »Košy, košy, konika«? W nim so hižo na woznam słowa kołsać pokazuje. Hdyž jěchaš w kołsu, potajkim w mjezyspěšnosći, w kotrejž chětro na konjacym chribjeće zaskakuješ, so na konju kołsaš. Runje tute zaskakowanje so rady z džěćimi napodobnja, hdyž sej je na klin sadziš. Tež dalše pohiby, kotrež su zaskakowace, hač je to awto, čah abo swójske čěło, móžemy z kołsanjom wopisować.

Takle móžeš tež prajić:

- so čumpać, so kolebać, so kiwkać
- jěchać, w kołsu jěchać

Přikłady z rěčneho korpusa:

Jochen hladaše zaso do wječora, z nohu *kołsaše* takt k horcym rytmam małeje Hwěžki a njewotmołwi. (Marja Młynkowa, Powědančka a drobna proza. Budyšin 1994)

Čorne awto so *kołsaše* a čumpaše, před morowym stołpom pozadźerža, kopoleše so dale a zasta deleka při hórce. (Jurij Brězan, Krabat. Budyšin 1976)

Husto hišće wosnje słyšu a widžu, kak nam džěćom stara dobra wowka bajki baje za kachlemi na ławce, kak mje luby nan a mać na kolenje *kołsa*. (Jakub Bart-Ćišinski, Zhromadźene spisy. Zwjazk 6. Proza. Budyšin 1972)

Kón, jako by jenož na to čakał, da so do lochkeho *kołsa*. (Płomjo 2007)